

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 15 - Št. 3 - Lusaka, 5. decembra 1983

DRAGI PRIJATELJI IN DOBROTNIKI !

BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ

IN

SREČNO NOVO LETO 1984

BOG JE POSTAL ČLOVEK, DA BI ČLOVEK POSTAL
BOŽJI. JANEZ KRSTNIK NAM KLIČE V ADVENTU,
JANEZ PAVEL II PA V TEM SVETEM LETU: "PRI-
PRAVITE POT GOSPODU....", DA BI SE GOSPOD
KRISTUS "UČLOVEČIL" TUDI V NAŠIH SRCIH.

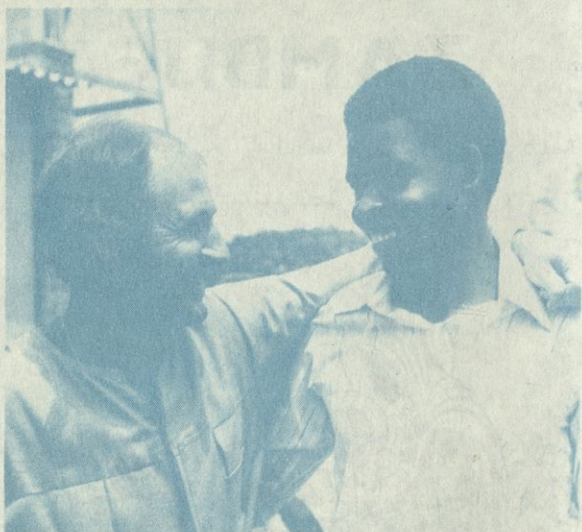
VAM ŽELIJO

VAŠI ZAMBIJCI

RAZŠIRITEV IN POSVETITEV CERKVE V ČIFUBU

Ko sem pred petimi leti prevzel žup-
nijo Čifubu v predmestju Ndole, je bilo
pastoralno delo v župniji na tleh. Za vsa-
ko reč je bilo potrebno prepričevati ljudi.
Sedaj pa so ljudje zelo vneti. Cerkev so
sami pomagali graditi. Največji delež stro-
škov so zbrali župljani sami med seboj kar
je bilo povezano z velikimi žrtvami. Tako
sedaj lahko rečejo: to je naša cerkev. Le
četrtnino stroškov, ki niso bili majhni, so
prišli izven župnije, največ iz Slovenije

in od slovenskih prijateljev in dobrotnikov
razkropljenih po svetu.

P. MIHA DREVENŠEK S SVOJIM PRIJATELJEM
JOŽETOM MWIITWA. JOŽE JE BIL DESNA ROKA
P. MIHE PRI PLANIRANJU RAZŠIRITVE CER-
KVE IN ZAČETNIH DEL. BIL JE TAJNIK
ŽUPNIJSKEGA SVĚTA. DVE LETI JE BIL BREZ
DELA IN SE JE LAHKO POSVETIL IZKLJUČNO
DELU ZA CERKEV. S SVOJIM ZGLEDOM JE
NAVDUŠEVAL TUDI DRUGE LAIKE, DA SO PO-
PRIJELI ZA FIZIČNO DELO PRI GRADNJI.
PRED DVEMI LETI JE BIL PREMEŠČEN V
NEKO DRUGO MESTO, KJER JE SEDAJ DIREK-
TOR ZAVAROVALNICE.

Dve leti smo načrtovali, potem smo se
pa odločili, da bomo razširili in prenovili
staro cerkev, ki je postala premajhna. Ko
sem bil pred tremi leti na počitnicah, mi
je slovenski arhitekt Jože Biščak, doma iz
Ljubljane, naredil načrt, ki smo ga tukaj
potem uresničili brez njegovega nadzora.

Seveda bi tudi mi radi gradili s tujo
pomočjo. A je prav takrat ta odpovedala.
Zaprosili smo za denar vsepovsod. Upali smo
na darove, a jih ni bilo. S 4.000 kwačami
(ena kwača je približno enaka vrednosti
enega ameriškega dolarja), ki smo jih do
tedaj zbrali, smo kar začeli z gradnjo.
Pomoči pa ni bilo. Znašli smo se pred di-
lemo: zaustaviti delo ali nadaljevati.
Odločili smo se, da nadaljujemo s svojimi
sredstvi in močmi. Vsako nedeljo smo ozna-
nili koliko se je med tednom nabralo de-
narja in kateri posamezniki iz župnije so
prispevali. To je ljudi vzpodbujalo. Celo
drugoverci so dodajali svoje darove, češ:
tu je tudi moj dar, ker morate graditi
sami. Potem se je zgodilo, da so nepridi-
pravi vdrli v cerkev in odnesli nedeljsko
nabirko z darovi, v vrednosti 2.000

**NOTRANJOST CERKVE KRISTUSA KRALJA V
ČIFUBU, NDOLA, KJER ŽUPNIKUJE ŽE PET
LET P. MIHA DREVENŠEK.**

kwač. Naslednjo nedeljo sem to oznanil vernikom med mašo. Kmalu po tem je ukradeni denar prišel nazaj do zadnje kwače.

Ko so bila dela napredovala, smo se zadolžili. Župljani so mi obljubili, da bodo vse dolgove, 30.000 kwač, sami poravnali. Na dan posvečenja cerkve, 24. oktobra 1983, smo bili dolžni še 3.000 kwač, ki jih boma zbrali do Božiča.

Prevoz je domačin opravil zastonj. Cerkev nas je stala 70.000 kwač. Če bi gradil privatnik, bi bila cena gotovo dvojna.

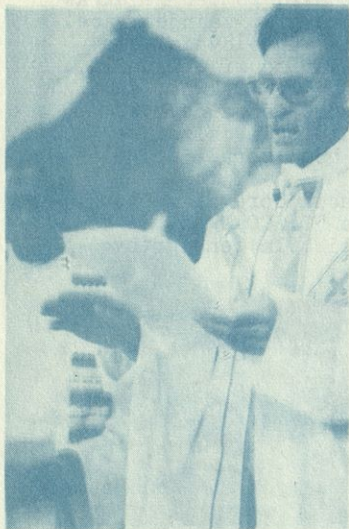
**DVE PLESALKI, ESTA IN TEOFISTA, KI STA
VODILI DVAJSET DEKLET PRI LITURGIČNEM
PLESU OB POSVEČENJU CERKVE V ČIFUBU.
ENA OD NJIH BO POSTALA DOMINIKANKA,
DRUGA PA SE NAVDUŠUJE ZA FRANČIŠKANKE.
DEKLETI VODITA TUDI MARIJINO KONGRE-
GACIJO OTROJ.**

Znamenitost so rezbarska dela v cerkvi. Glavna vrata so izrazljana (slika je bila lani objavljena v Sončni Zambiji). Križev pot, slike in križ ter

oltar so vse delo domačih umetnikov. Oltarna miza, stoli, ambon, podstavek za velikonočno svečo in krstilnik so narejeni v istem stilu iz trdega lesa, ki se imenuje mukwa. Posebnost v prezbitteriju sta tabernakelj in križ. Idejna zamisel prvega je sledeča: vs-tali Kristus prihaja preko afriških hribov z vso svojo slavo v afriško vas, ki jo predstavlja tabernakelj. Križ pa je kombinacija vstalega in križanega Kristusa. Na križu samem so izrezani štirje prizori iz Jezusovega življenja: rojstvo, delo, govor na gori, križanje. Križ je ostal prazen, ker je zadnja postaja križevega pota. Ideja križanega in poveličanega Jezusa izhaja of hrvaške umetnice Lojzke Ulman. Posredoval mi jo je slovenski minoritski provincial p. Maks, ko je bil tu na obisku.

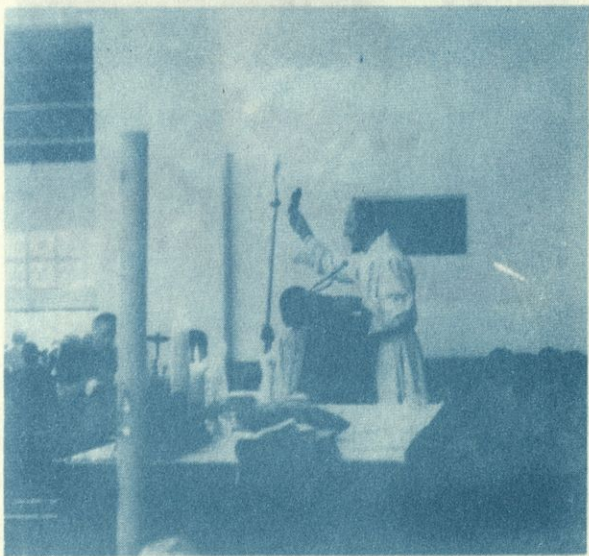
Tudi križev pot in oltar, slike in kipi so dela domačih umetnikov. V začetku so ljudje rekli, da mora biti "Marija" uvožena iz Evrope, ker je bila belka. Prav tako "Jesus". Uspel sem jih pregovoriti, da so pristali na delo domačih umetnikov. Vsa dela so lepo uspela in ljudje so zdaj zadovoljni.

Cerkve je že premajhna. Vsako ne-

POSVEČEVALEC
CERKVE, P. DORAN,
GENERALNI VIKAR V
ŠKOFIJI NDOLA. OB
NJEM STOJI DOMAČI
DUHOVNIK MARTIN
BWALYA, DOMA IZ
ČIFUBU ŽUPNIJE.

deljo imamo tri maše, vsakokrat je prenapolnjena. Spominjam se kako je v preteklosti obisk nedeljskih maš naraščal iz tedna v teden. K temu je prispevala gradnja cerkve, pri kateri so ljudje aktivno sodelovali. Vzporedno z gradnjo je šlo pastoralno delo. Zelo smo razvili mala krščanska občestva. Pri otroški maši imamo zdaj čez 1.500 otrok. Katehisti-prostovoljci jih vodijo. Odraslih pride k vsaki maši 1.300. Pri obhajanju mi pomagajo štirje

P. MIHA NAVDUŠENO GOVORI SVOJIM VERNIKOM V JEZIKU ČIBEMBA.

voditelji. Področje župnije je zelo gosto naseljeno. Hiše so majhne, družine pa velike in vem za primere, kjer je v eni hiši "stlačeno" tudi do 25 ljudi.

Posvetitev novo razširjene cerkve v Čifubu je bila 24. oktobra, na dan neodvisnosti Zambije. Posvečevalec je bil naš generalni vikar, gospod Doran, irski misijonar iz kongregacije Donum Fidei, ki je nadomeščal škofa Dennis Dejong-a, ker je le-tà bil odsoten iz svoje škofije. Za mene je bil to velik dan, nekakšna krona mojega petletnega dela v župniji Čifubu in sem povabil na slovesnost posvetitve tudi slovenske jezuitske misijonarje iz sosednje lusaške škofije, da se z menoj poveselijo.

Ob tej priliki bi se rad zahvalil vsem dobrotnikom, ki so mi kakorkoli pomagali, da je do tega velikega dneva prišlo.

Miha Drevenšek

NA OBISKU PRI P. BENKU (TRETJI Z DESNE ZGORAJ) V MISIJONU SV. JOŽEFA SO BILI SLOVENSKI MISIJONARJI IZ LUSAKE IN MUMBWE NA DAN NEODVISNOSTI ZAMBIJE, 24. OKTOBRA 1983: P. GROŠELJ (PRVI Z LEVE ZGORAJ), P. ROZMAN (ČETRTEI Z LEVE ZGORAJ) IN P. MLAKAR (PRVI Z DESNE SPODAJ). P. FRANCIS (TRETJI Z LEVE ZGORAJ) JE STAREJŠI ZAMBIJEC - FRANČIŠKAN, KI POMAGA P. BENKU PRI VZGOJI DOMAČIH FRANČIŠKANSKIH KANDIDATOV (OSTALI NA SLIKI) PRED VSTOPOM V NOVICIAT.

KRATKE NOVICE

Jože Grošelj je moral sredi novembra ustaviti dela pri povečavi cerkve v Sv. Kizitu. Ni denarja. Zidovi so visoki tri metre in povezani z betonsko vezjo. Naslednja stopnja bo nakup in postavitve železnega ogrodja. Ljudje so sklenili, da bodo nadaljevali z mesečnimi nabirkami tudi v deževni dobi, ko je sicer stiska za denar najhujša. Računajo pa tudi na misijonske prijatelje po svetu. V tem zaupanju so ogrodje že naročili.

Br. Jožetu Rovtarju so roparji ponoči odpeljali kamion neznanokam. S civilizacijo prihajajo k nam tudi njeni problemi.

P. Radko Rudež in P. Stanko Rozman pridno sodelujeta pri gradnji nove podružnice v Nampundwe. Gledata pa že naprej, kako se prihodnjega leta lotita gradnje bolnice v Nangomi. Novembra so ljudje zbrali v ta namen 3.000 kwač. Z desetdnevним intenzivnim tečajem za otroke in odrasle se bo župnija pripravila na globlje doživetje božičnih skrivnosti.

Vsi slovenski misijonarji v Zambiji se bodo zbrali v Mumbwi 2. januarja prihodnjega leta na kratko srečanje in razvedrilo. Priporočajo se vam v molitev.

NA OBISKU PRI P. BENKU (TRETJI Z DESNE ZGORAJ) V MISIJONU SV. JOŽEFA SO BILI SLOVENSKI MISIJONARJI IZ LUSAKE IN MUMBWE NA DAN NEODVISNOSTI ZAMBIJE, 24. OKTOBRA 1983: P. GROŠELJ (PRVI Z LEVE ZGORAJ), P. ROZMAN (ČETRTEI Z LEVE ZGORAJ) IN P. MLAKAR (PRVI Z DESNE SPODAJ). P. FRANCIS (TRETJI Z LEVE ZGORAJ) JE STAREJŠI ZAMBIJEC - FRANČIŠKAN, KI POMAGA P. BENKU PRI VZGOJI DOMAČIH FRANČIŠKANSKIH KANDIDATOV (OSTALI NA SLIKI) PRED VSTOPOM V NOVICIAT.

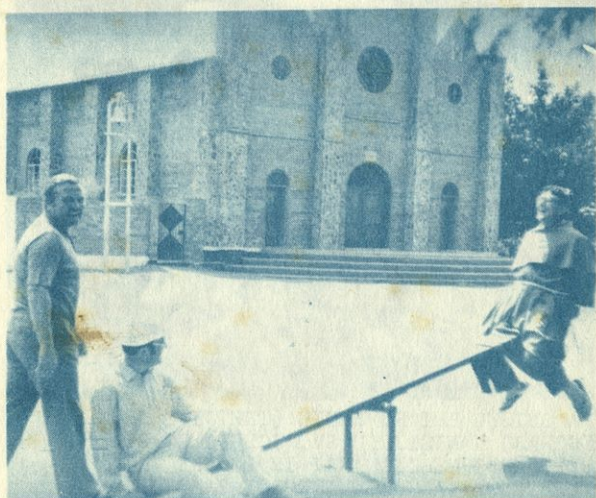
KRATKE NOVICE

Jože Grošelj je moral sredi novembra ustaviti dela pri povečavi cerkve v Sv. Kizitu. Ni denarja. Židovi so visoki tri metre in povezani z betonsko vezjo. Naslednja stopnja bo nakup in postavitve železnega ogrodja. Ljudje so sklenili, da bodo nadaljevali z mesečnimi nabirkami tudi v deževni dobi, ko je sicer stiska za denar najhujša. Računajo pa tudi na misijonske prijatelje po svetu. V tem zaupanju so ogrodje že naročili.

Br. Jožetu Rovtarju so roparji ponoči odpeljali kamion neznanokam. S civilizacijo prihajajo k nam tudi njeni problemi.

P. Radko Rudež in P. Stanko Rozman pridno sodelujeta pri gradnji nove podružnice v Nampundwe. Gledata pa že naprej, kako se prihodnjega leta lotita gradnje bolnice v Nangomi. Novembra so ljudje zbrali v ta namen 3.000 kwač. Z desetdnevnim intenzivnim tečajem za otroke in odrasle se bo župnija pripravila na globlje doživetje božičnih skrivnosti.

Vsi slovenski misijonarji v Zambiji se bodo zbrali v Mumbwi 2. januarja prihodnjega leta na kratko srečanje in razvedrilo. Priporočajo se vam v molitev.

"ČE NE POSTANETE KAKOR OTROCI" - SV.
PIEMO. - P. BENKO V POLETU. P. GROŠELJ
MU PRI TEM POMAGA, P. ROZMAN PA GLEDA,
ČE BO FOTOGRAFSKI APARAT P. MLAKARJA
VSE TO PRAVILNO UJEL. V OZADJU JE ČER-
KEV SV. JOŽEFA.

List izdajajo

SLOVENSKI ZAMBIJSKI MISIJONARJI

Naslov: KIZITO CATH. CHURCH

P.O.Box 9084

LUSAKA - ZAMBIA

Printed at the Baptist Press - Lusaka